

(Za)školáček

č. 7

září-říjen 2017

Obsah

Jak se máte, prvňáci?	1
Přišli noví kamarádi	2–3
Vzpomínka na adapták Malá reportáž z velké akce	4–5
Labyrintem naší školy	6–7
Bezva soutěž v ZOO	8–9
Otázka pro ... ... zajímavé osobnosti naší školy	10–11
Družina na jedničku Okénko do družiny Šikulové	12–13
Víte, že ...	14
Co podniká ekotým?	15
Školní parlament hlásí	16
Čtenářský koutek Marka Witase	17
Záložka Silviin knižní tip	18–19
Divte se, rádi čteme Okénko do čtenářského klubu Divíšek	20–21
Nelin projektový koláč	22–23
Zasmějte se se Silvou	24–25

Fotografie k článku na str. 9 byly použity ze zdrojů:

https://www.prirodopis.eu/mobil/soubory/dub_letni.htm

<http://m.fler.cz/zbozi/zlatohlavek-kresba-6748008>

<http://jenas6.blog.cz/0711/jiricka-obecna>

<https://cz.depositphotos.com/3921775/stock-photo-skin-of-a-marten.html>

<https://www.biolib.cz/cz/image/id71186/>

<http://www.nasiptaci.info/?p=404>

http://www.spektrumzdravi.cz/w/spektrumzdravi/cache/len-sety_500x500m.jpg

Jak se máte, prvňáci?

Jako každý rok nastoupili do první třídy noví žáčci. Byly jsme zvědavé, jak se jim ve velké škole líbí a co rádi dělají. Protože jich hodně chodí po vyučování do družiny, zašly jsme tam za nimi a zeptaly se jich na to.

Byl to takový trochu zvláštní rozhovor. Děti

Samozřejmě jsme se děti ptaly na to, jestli jsou ve velké škole spokojené, jestli se jim tady líbí. Říkaly, že ano, tak jsme chtěly vědět, co se jim líbí nejvíc. Na to se hned hlásili kluci Matěj, Marek, Radek a Šimon, že nejlepší je tělocvik. Sašovi a Dominikovi se zase nejvíc líbí v družině. Zato Terežka má ráda angličtinu a David učení, hlavně psaní.

Ale nakonec jsme se od dětí dozvěděly, že jejich oblíbenou činností ve vyučování je nejčastěji počítání. Hlavně Jindra, Matěj a Emma rádi počítají.

Je divné, že na poznávání písmen si děti skoro vůbec nevzpomněly.

Letos je v 1. třídě 23 žáků.

Zajímavé je, že chlapců je více než děvčat.

Dívek je 6.

Chlapců je 17.

Jejich paní učitelkou je

Mgr. Dagmar Lokayová.

nám na naše dotazy odpovídaly jedním slovem a za žádnou cenu jsme z nich více nedostaly. Už jsme si myslely, že z našeho článku nic nebude, ale nakonec jsme si řekly, že co zjistíme, to napíšeme.

Protože jsme navštívily prvňáčky po jejich vyučování v družině, chtěly jsme samozřejmě vědět, jak se tady cítí a co nejraději dělají. Zjistily jsme, že odpoledne v družině je u dětí velmi oblíbené. Mohou si tady hrát. Mají k tomu lego, pěnové i jiné kostky, různé stavebnice a spoustu dalších věcí. A dělají kromě hraní si taky něco jiného? O tom jsme od nich zjistily jen to, že malují a vyrábějí, ale co, to už jsme se od nich nedozvěděly.

A jak vidí svoje prvňáčky paní učitelka?

Na naši otázku, jací prvňáci byli na začátku školního roku, jestli třeba byli stydliví, nám paní učitelka odpověděla, že stydliví tedy nebyli, spíš byli otevření, bezprostřední a také divocí. O tom, jak se s těmito dětmi pracuje, jsme se od paní učitelky dozvěděly, že má ve třídě šest moc šikovných holek a také zvědavé, ale trochu neposedné chlapce.

Michaela Fornalová a Daniela Pospěchová, 8. A

Přišli noví kamarádi

V tomto školním roce máme na naší škole novinku - 3 šesté třídy. Do dvou z nich chodí žáci, kteří přišli z okolních škol. Zajímalo nás, jak si zvykají na nové prostředí.

Oslovili jsme některé z nových šestáků a ti ochotně (naštěstí) odpověděli na naše všetečné otázky. Ptali jsme se jich na to, jaké byly jejich pocity první den v nové škole, jaké to je, když na skoro každý předmět mají jiného učitele, a který předmět se jim nejvíce líbí. A protože už mají první měsíc ve škole za sebou, tak co tady hodnotí kladně a co záporně.

Ethel Bialoňová:

Jaké byly moje pocity, když jsem byla v této škole první den? Že to tady moc hezky vypadá. Máme krásnou třídu. A náš nový třídní učitel byl na nás příjemný. Ale ze začátku jsem si nemohla zapamatovat, kde co ve škole je. Tahle škola je proti té, do které jsem chodila, o moc větší. A je tady knihovna, školní klub, bufet a šatny, ty jsme na staré škole neměli. Taky je tady krásná, velká tělocvična.

Který předmět mám nejradši? Je jich více. Mám ráda přírodopis, pracovní činnosti a dějepis.

Jak to vidím po měsíci?

Na 1. stupni nás učily dvě paní učitelky a tady máme každou hodinu jiného učitele. Všichni učitelé jsou moc hodní, ale někteří i přísní. Ale to ke škole patří.

Eliška Ondraczková:

První den jsme s kamarádkou nemohly najít třídu. Hodně jsme zmatkovaly. Nejdříve jsme šly do jiné třídy.

Co je pro mě nové a nezvyklé? Je tady více učitelů a hodně se stěhujeme do jiných učeben. V 5. třídě jsme měli 3 učitele, teď jich je víc. Mám z toho obavy.

Z předmětů se mi nejvíce líbí přírodopis.

Ethel Bialoňová

Johana Kozlová

Co se mi líbí? Hlavně bufet. Jídelna je velká a barevná a můžeme platit čipem.

Johana Kozlová:

Jaké to bylo první den? Byla jsem nervózní a nevěděla jsem, kde je moje třída. Ale taky jsem byla ráda, že jsem na 2. stupni.

V čem je rozdíl proti minulé škole? Více se stěhujeme. Máme více učitelů. A je větší zmatek.

Jestli je v něčem výhoda? Skamarádila jsem se

Tablo 6. B – noví žáci naší školy. Všimněte si, že se usmívají.

s novými dětmi. Všichni se spolu bavíme, kluci i holky.

A nevýhody? Máme přísnou třídní. A mám tady na škole bráchu, takže může „bonznout“ mamce, když udělám nějakou chybu.

Z předmětů je zajímavý přírodopis. Ráda mám ještě matematiku, máme hodnou učitelku.

Ondřej Švéda:

Moje pocity první den? Byl jsem nejistý. Při hledání třídy jsem se musel zeptat školníka. Tahle škola je mnohem větší než ta, do které jsem chodil.

Předmět, který mám nejradši? Zeměpis a dějepis.

Dřív mě učili 4 učitelé, teď mě učí asi 12 a nevádí mi to. Většina je mi sympatická.

Co hodnotím kladně? Že si v jídelně můžeme vybrat ze dvou jídel a že jídelna je větší a pěkně vyzdobená. Taky tělocvična je větší a vybavenější.

Tenhle rozhovor jsme s novými šestáky vedly v polovině září. Potěšilo nás, že přestup z malé školy do té naší jim nedělá až tak velké problémy. Už se v tom bludišti chodeb neztratí. A hlavně se jim tady u nás líbí. Určitě tu našli nové kamarády.

Michaela Fornalová, Daniela Pospěchová, 8. A

Eliška Ondraczková

Ondřej Švéda

Vzpomínka na adapták

Bylo pondělí ráno a před školou bylo docela rušno. To žáci šestých tříd čekali na autobus, který je měl odvézt na třídenní adaptační pobyt ve Starých Hamrech, na Gruň. Všichni jsme měli krosny, batohy a někteří i kufry. Za pár minut přijel autobus a za ním hasičské auto. Všichni jsme se divili, proč přijelo hasičské auto!?

Nakonec jsme zjistili, že přijelo na pomoc, protože se do autobusu nevezeme všichni.

Vyjít těch 12 kilometrů nahoru byla teda makačka!

navštěvovali a seznamovali se. Po odpoledním klidu jsme pod vedením učitelů hráli hry. Jednou po večeri jsme zůstali v jídelně. Rozdělili jsme se do skupin a zase si zahráli. Jednou jsme hráli v rolích. Představení některých skupin se mi moc líbila. Když venku pršelo a nemohli jsme jít ven a zpívat u táboráku, probíhala veškerá zábava uvnitř. Paní učitelka Kuřová hrála na kytaru a my jsme zpívali. Moc se mi to líbilo.

Asi každý by chtěl jet hasičským autem.

Záviděli jsme těm několika dětem, které jely hasičským autem, protože jsme si to taky chtěli zkusit.

Byli jsme moc rádi, když jsme dorazili do Starých Hamer. Radost nás však přešla hned, když jsme zjistili, že musíme jít asi ještě 12 kilometrů pěšky. Byla to teda makačka! Šli jsme lesem s batohy a krosnami na zádech. Nejvíce se však nadřeli ti, kteří měli kufry. Ty jsme litovali. Paní učitelka Kuřová nám vždy, když jsme se zeptali, jak dlouho ještě půjdeme, řekla: „Ještě půl hodiny!“ 😊

Pokoje byli tří a čtyřlůžkové. Jeden byl šestilůžkový, v něm jsem byla ubytovaná i já. Čím více holek, tím větší zábava! Velká výhoda byla, že jsme měly vlastní koupelnu. Ostatní totiž měli koupelny společné.

Vždy po obědě byl odpolední klid, ale pro nás to znamenalo volnou zábavu! Hodně jsme se

Tak to je náš vysněný cíl – chata na Gruňi.

Čím více holek, tím větší zábava.

Jedno odpoledne na procházce jsme potkali dvě rozzlobené kozy, které potrkaly některé z nás. A pak se někteří rozeběhli sbírat hříby. Pan učitel Pyško měl asi největší úlovek.

Pyšný pan učitel Pyško se svým úlovkem.

Jednou po snídani jsme šli na prohlídku do dřevěného kostelíku, který byl hned vedle budovy, kde jsme byli ubytovaní. Bylo to tam moc hezké. Mohli jsme vystoupit na kazatelnu a ti, co uměli hrát na klavír, si mohli zkusit zahrát na varhany.

Takhle krásné to v kostelíku bylo!

A pak už jsme se balili a uklízeli pokoje. Balení nebylo zase tak jednoduché, jak se zdá, protože před odjezdem nám rodiče pěkně pomohli naskládat vše do batohů. Ale teď tady rodiče nebyli, aby nám pomohli, a tak se některým, včetně mě, zdálo, že to oblečení snad nakynulo a že ho do těch batohů nenarveme 😊. Snad jsme přivezli domů všechno.

Co to je, když se řekne ...

Adaptovat, adaptace = přizpůsobit se, přizpůsobení
Takže jsme se přizpůsobovali. Komu, čemu? No přece jeden druhému, to je jasné.

Pozor!! Neplést si s adoptovat!

Stačí vyměnit jedno písmeno a hned tady máte jiné slovo – adoptovat = osvojit. Tak to jsme nedělali.

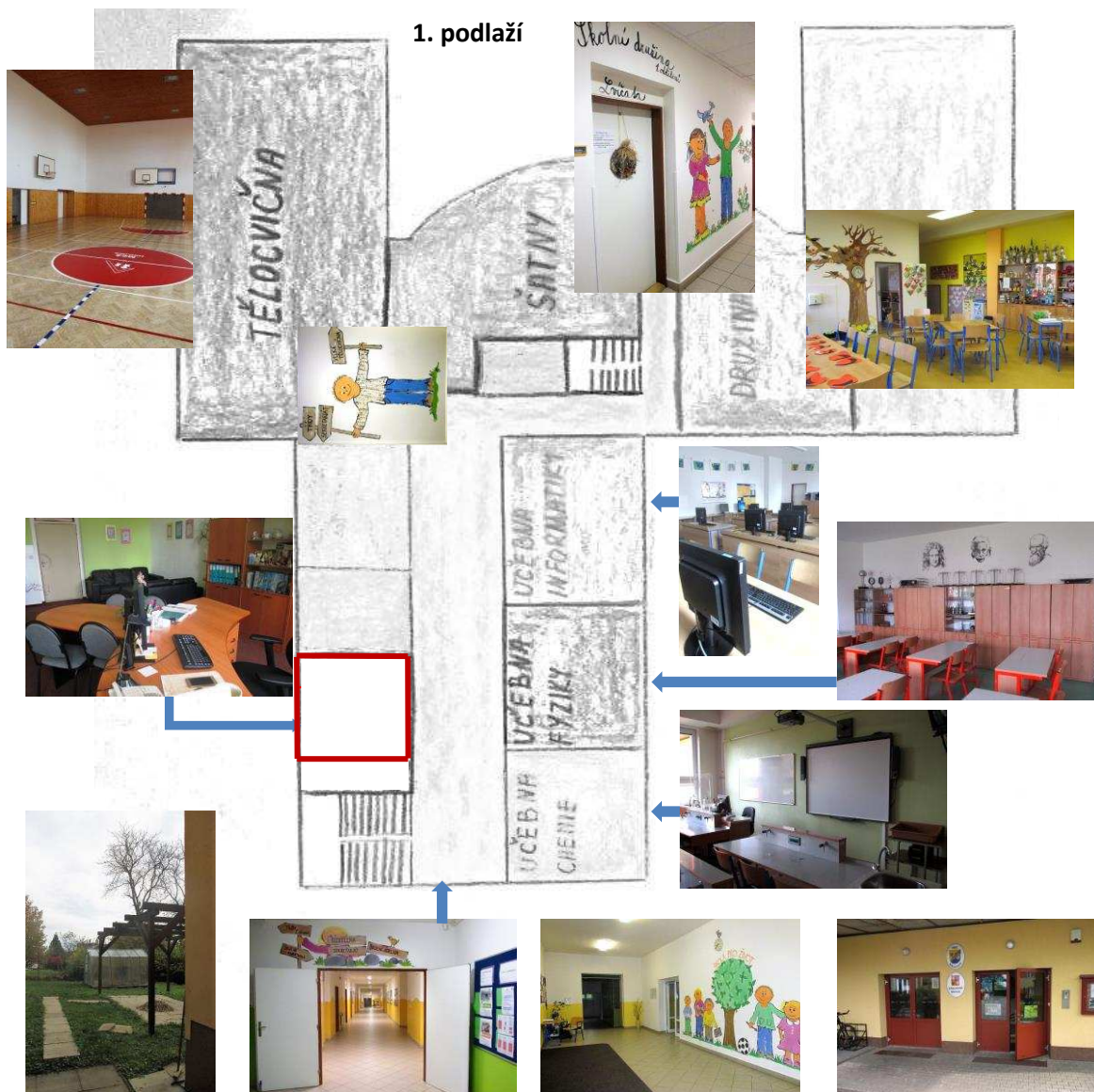
A takhle krásný pohled byl z místa ubytování.

Text i foto Viktorie Kačorová, 6. A

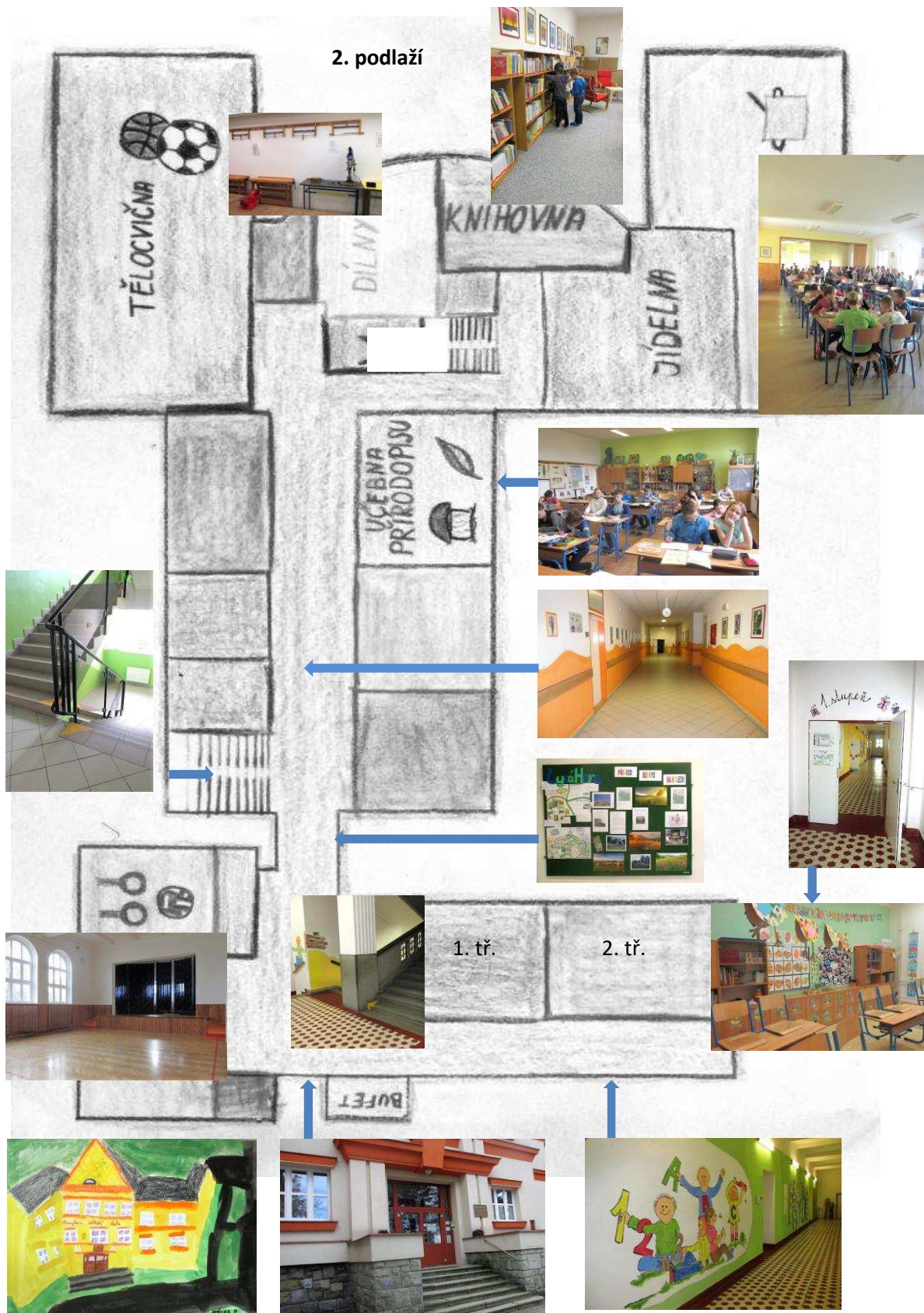
Labyrintem naší školy

Někteří naši noví spolužáci a také návštěvníci školy mívají pocit, že se v naší škole tak trochu ztrácejí. Je pravda, že vyznat se tady hned napoprvé je problém snad pro každého.

No, my „školní domorodci“ se tu dobře vyznáme, takže nám to bloudění a ztrácení se nešlo na rozum. Rozhodli jsme se proto, že si tuto záležitost trochu ujasníme a pokusíme se vytvořit plánec vnitřního uspořádání školy. Martin se o to pokusil a načrtl, jak asi vypadá 1. a 2. podlaží školy. Opravdu jde jen o hrubý náčrt, protože do 1. podlaží se mu už nevešly šatny a zmapovat 3. a 4. podlaží, kde jsou další třídy, ale i „věž“ s hudebnou a podkroví se školním klubem, to už fakt nešlo. Je to fakt labyrint. Přesto se podívejte, jak to vidíme, že to uvnitř naší školy vypadá.

Martin Kohut, 9. A a RED

Bezva soutěž v ZOO

Pátákům se dařilo na soutěži v zoologické zahradě v Ostravě. Byli tam 13. září, ale výsledek se dozvěděli až o deset dnů později. Celou tu dobu byli napjatí, jak to pro ně dopadne.

Mezi 63 družstvy naši vybojovali **8. místo!!!**

Je vidět, že o rostlinách a volně žijících zvířatech, se kterými se setkáváme ve městech a na vesnicích, na zahradách a v parcích, toho vědí opravdu mnoho. A co víc, jde o výsledek týmové spolupráce.

Když jsme zjistili, že jsme osmí, byl to bezva pocit. Byli jsme šťastní, ale že bychom zařvali hurá, tak to ne.

To bylo tak. Když jsme na soutěž jeli, byla naše představa, že budeme do třetího místa. Ale během soutěže jsme hodně slevili, nakonec jsme se odhadovali tak na dvacáté páté místo. Když jsme se v průběhu soutěže podívali na některé týmy, řekli jsme si, že proti tak silným soupeřům nemůžeme vyhrát. A teď jsme v první desítce!

Běželi jsme trasu, na které jsme hledali otázky,

Které byly připevněné na stromech. Některé otázky byly lehké, některé těžší. Z nabídky odpovědí jsme měli vybrat tu správnou, která vlastně i ukazovala, kudy máme jít dál.

Tak jsme se čtyřikrát vydali špatně, zabloudili jsme a museli jsme se vrátit zpět. Naštěstí se nám už pak podařilo zvolit tu správnou odpověď.

A protože se do umístění počítal čas, opravdu jsme se nesměli zdržovat. Běželi jsme jako o závod. Celkem nám trvalo asi hodinu, než jsme všechno vyřešili a doběhli do cíle.

Kdo toho věděl nejmíc? Každý věděl něco. Když jsme se o správnou odpověď přeli, nakonec jsme se museli dohodnout, čas běžel.

Soutěž: Velká cena malých zoologů

Pořadatel: Zoologická zahrada Ostrava

Téma: Příroda kolem lidských obydlí

Počet zúčastněných družstev: 63

Družstvo 5. třídy:

Markéta Černá, Ondřej

Čečotka, Kristýna

Poledníková, Tobiáš

Godula, Kateřina

Teslíková, Marek Witas,

Daniel Waloszek

Některé otázky byly opravdu jednoduché. Třeba jak se nazývá schránka hlemýždě, nebo jsme měli zvolit, jestli je dub letní strom listnatý, jehličnatý nebo smíšený. Tak to je přece jasné, to snad ví každý.

Žaludy dubu letního

Pak byly takové otázky jako: Jakou barvu má samice kosa černého? (Jasně že má hnědou barvu. To měl být chyták?)

Nebo: Z čeho si jiříčky stavějí hnízda? To byly takové „jakože“ chytáky.

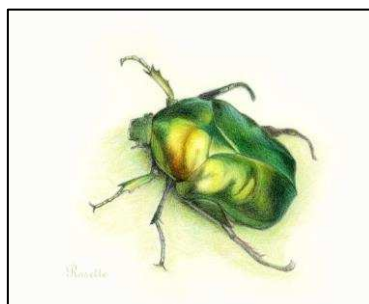

Hnízda jiříček

A pak byl ještě kvíz, kdy jsme do karty zapisovali odpovědi na otázky. Některé byly i těžší.

Karta, do které jsme zapisovali odpovědi.

Tak to je zlatohlávek.

Jedna kvízová otázka byla: Co to je zlatohlávek? Je přece jasné, že jde o brouka, který se krásně zlatě leskne.

Zajímavá byla Poznáváčka. To byla ta část soutěže, kdy jsme měli z ukázek zvířat a rostlin vybrat a poznat, o co jde.

Tak například jsme měli určit, kterému zvířeti patří takováto lebka:

Tak to je lebka myši.

Pak jsme měli říct, od kterého zvířete je kůže podobná té na obrázku. Že to nevíte? Ondra poznal, že je to srst od kuny.

Rozhodnout se, co je vycpaný bažant a co lyska, bylo úplně lehké.

Ale věděli jste, že je lyska celá černá a že jen nad zobákem má bílou skvrnu jako lysinu?

Lyska černá

Řebříček jsme poznali asi všichni, ten si snad nikdo splést nemůže.

V soutěži byla jedna otázka, u které jsme se mezi sebou dohadovali. Jakou barvu má len setý? O tom, že má modrou barvu, nás přesvědčil Marek. A víte, odkud to věděl? Z pohádky o krtečkovi. A pak že ze čtení příběhů se nedozvíte nic užitečného.

Markéta Černá, 6. A

Otázka pro ...

zajímavé osobnosti naší školy

... Jirku Pyszka, 7. B

Jirko, ty máš zajímavého koníčka. Lovíš ryby a taky jsi myslivec. Co jako myslivec děláš nejradši?

Chodím s tačkou klást do lesa fotopasti. Dáváme je před hromady, na kterých je kukuřice, slunečnice a oves. Na takové místo si zvířata navykhnout chodit. V údolí na hromady chodí srnčí a jelen, v horách divočáci.

Fotopast se spustí a fotí, jen když se před ní něco hýbe. Pak spouští po 30 sekundách. Někdy nám za noc přijde i 300 fotek. Jsou to hlavně divočáci, kteří přicházejí v noci. Když fotopast udělá fotku, ta nám hned přijde na tačkův e-mail. Tak hned můžeme sledovat, co se na místě děje. Když se tam děje něco zvláštního,

můžeme okamžitě jet podívat se, jestli tam nejsou třeba pytláci. Někdy se stanou hodně zajímavé věci.

Můžeš říct, co zajímavého nebo zvláštního se kolem fotopastí děje?

Jednou šla kolem fotopasti jedna paní

a zjistila, že tam něco zvláštního na stromě je. No a asi chtěla zjistit, co to je a koukala přímo do ní. Když se její tvář objevila na počítači, pořádně jsme se lekli. Měli jsme trochu strach, že nám ji třeba může vzít, ale naštěstí byla jenom zvědavá.

Také se může stát, že fotopast poškodí nějaké zvíře. Mému strejdovi se to stalo. Strakapoud, možná datel, tak dlouho do fotopasti kloval, až z ní zůstaly trčet všechny dráty. Taková ztráta sice mrzí, ale ne tak moc, jako když fotopast poškodí nebo dokonce ukradne člověk.

... Terezu Przczkovou, 7. B

Mám více koníčků. Jako Jirka ráda rybařím. Už jsem chytila 4 štiky, 3 pstruhy duhové a jednoho okouna. Největším úlovkem ale byl tolstolobik.

Z těchto housenek budou jednou krásné můry.

Tereza je dívka, která má přírodu tak ráda, že nemá problém s pavouky, brouky, housenkami a s jiným hmyzem. I tu nejchlupatější housenku vezme klidně do ruky. Jiná by se zbláznila.

Ve volném čase, hlavně u babičky, která bydlí u lesa, ráda pozoruji dalekohledem divoká zvířata a ptáky. Na jaře jsem si dokonce ochočila kosa. V Třinci, kde bydlím, pozoruji kosy. Když se umíte dobře dívat, můžete na jaře na stromech vidět spoustu hnízd. Ale vyklube se jenom asi čtvrtina kosích mláďat. Je to proto, že jedna skupina dětí vykrádá vajíčka z hnízd. Ty děti prý také, aspoň podle lidí, kteří to viděli, mláďata zabíjejí. Ze svých pozorování možná můžu potvrdit, že někdo v těch hnízdech řádí. Sledovala jsem asi 20 hnízd a zanedlouho jsem zjistila, že už kosi nesedí na vajíčkách, mláďata v nich nejsou, že jsou prázdná. Prostě nechápu, proč to ta děcka dělají.

Družina na jedničku

Já chci, aby byl dobrý kolektiv, pak mě baví všechno.

Mám návrh, ale neprojde: hrát si na mobilu.

Mě tu baví asi všechno – hraní, vyrábění i kreslení.

Navrhuji prodloužit zimní vcházkv.

Baví mě hrát si a taky dělat blbosti a pošťuchovat se.

Mně baví dělat výtvarné výrobky.

Nejlepší je, že mám v družině kamarády.

Stavění s kostkami je super.

Co nás baví?

Co děláme?

Okénko do družiny

V družině mě baví společenské hry a taky

Vycházky a tělocvik.

Prodloužíme přírodovědné vycházky?

Nejlepší jsou přece vycházky.

Mám dobrý nápad. Nebudeme křičet.

Nejvíc mě baví hraní.

Jaké máme nápady?

Baví mě kreslit a vyrábět.

Přeju si, abychom měli krásné výrobky.

Víte, že ...

... už víme, jak máme správně třídit odpad?

Víme to, protože 19. září byl u nás **Tonda obal** ze společnosti EKO-KOM, který nám spoustu věcí kolem třídění odpadu vysvětlil.

Dal nám informace o tom, jak se s odpady nakládá a co se z nich dá vyrobit. Přitom jsme se dozvěděli také několik zajímavostí.

Věděli jste například, že postavit jednu spalovnu odpadů stojí až 5 miliard korun? Přesto se to vyplatí, protože celá velká spalovna vypustí do ovzduší méně zplodin než jeden domek s kamny, ve kterých majitel spaluje odpadky? Potom ale nechápeme, proč máme v Česku jenom 4 spalovny, když třeba ve Francii jich

... se devátáci z áčka 22. a 27. září vzdělávali ve finanční gramotnosti?

Že nevíte, co je finanční gramotnost? Devátáci už to ví. Jde o to, jak co nejlépe zacházet s vlastními finančními prostředky, tedy neutráct peníze bez rozmyšlení, ale vždycky vědět, za co a proč je utrácím.

Jako i jiné gramotnosti, tak i té finanční se dá naučit. A tak se žáci 9. A učili. Ale to bylo učení! Tak by si to představovali ve všech předmětech. **Dva dny hráli deskovou hru Finanční svoboda.**

Soutěžili v družstvech samozřejmě o co nejlepší finanční výsledek. Každé družstvo však k dosažení cíle zvolilo jinou strategii. Výsledky, kterých dosáhli, pak mezi sebou porovnali. Úspěšnost byla různá. Nakonec však zvítězili všichni, protože spoustě věcí ze světa financí porozuměli a naučili se.

... naši tělocvikáři zase vytáhli některé odvážné jedince z osmých a devátých tříd na dvoudenní **přejezd Beskyd na kolech?**

Trasa začínala u školy, odkud vyrazili směrem na Komorní Lhotku, pak přes obec Raškovice údolím řeky Morávky až pod horu Slavíč, na kterou samozřejmě museli vystoupat, protože tady na Kolářově chatě přenocovali.

Po té fušce prvního dne je druhý den čekal přejezd Kalužného vrchu, stoupání na Malý a Velký Javorový a konečně dlouhý, úlevný sjezd do Řeky a Smilovic. Do Hnojníka dorazili s 60 kilometry v nohou.

Vše zvládli pod vedením učitelů Březovjákové, Pyška a Rylkové.
RED

Co podniká ekotým?

Týden sběru elektroodpadu Sebrali jsme 223 kg baterií.

Podívejte se, jak to probíhalo.

Všechno potřebné jsme nachystali. Vážít máme na čem, krabic je také dost.

Jenom aby někdo přišel. Zatím to tu nějak vázne.

Ale jo, přece někdo přišel. Tak vám to zvážíme i s taškou, co na to říkáte, chlapi?

A jdou další! Dejte, dejte, ať nám to pěkně přibývá. (S deštníky jsou Simona a Silva Konečné – donesly 64 kg.)

Tááák! A krabici už budeme mít plnou.

To koukáte. I do petek se sbírá. Jenom ... je pak ... dostat ... ven ...!

Ještě přidejte, ať to máme do celé.

Představte si, že toto všechno by skončilo na běžné skládce, nebo dokonce někde v přírodě. Radši si to ani nepředstavujte.

Uf! To je tíha. Ještě si strhnu záda. Poslední, devátá. A máme to v kupě.

Kdo byli nejlepší sběrači?

Simona a Silvie Konečné – 64 kg

Daniel Bulawa – 25,5 kg

Matěj Cieslar – 19 kg

Nejlepší třída?

4. třída – 51 kg

9. A – 42 kg

Celkem se sběrové akce zúčastnilo 44 žáků (někteří prostřednictvím rodičů, sami by ty těžké krabice a tašky neunesli).

RED

Školní parlament hlásí

Tak už byli zvoleni zástupci žáků jednotlivých tříd do školního parlamentu. Ze společné fotografie můžeme zjistit, že k nějakým velkým změnám v jeho složení nedošlo, že se loňští zástupci osvědčili. Vypadají, že jsou plní elánu do práce v novém školním roce. Byli jsme zvědaví, co připravují a na co se tedy můžeme letos těšit.

Určitě budou různé soutěže, nějaká dlouhodobá a několik na nějaké téma. Některé už byly vyhlášeny, jako například **celoroční soutěž o nejhezčí třídu**.

To budou zástupci parlamentu sledovat, jaký máme ve třídách **pořádek!!!**, jestli je máme pěkně vyzdobené a jak vypadá třídní nástěnka, a 2x měsíčně to vyhodnotí.

Pak taky parlament vyhlásil **fotosoutěž na téma Podzim**, do které mohou žáci od prvňáků po deváťáky posílat své foto příspěvky až **do 30. října** na adresu skolniparlament@zshnojnik.com. Loni měla fotosoutěž velký úspěch a sešly se v ní zajímavé a krásné obrázky. Tak jsme zvědaví, jak dopadne letos. Rádi ty nejlepší otiskneme v našem časopise (škoda že nepůjdou všechny).

Teď na podzim naši žáci rádi sbírají **kaštiny a žaludy** pro zvěř, která by bez nich ztěžka přežila dlouhou zimu. Školní parlament proto jako v jiných letech vyhlásil **velkou sběrovou soutěž** těchto plodů. Usušené je mohou žáci do školy přinášet až **do 17. listopadu**. Proč jde o **VELKOU SOUTĚŽ?** Loni bylo sebráno 694 kg. Bude letos pokořena váha 700 kg? RED

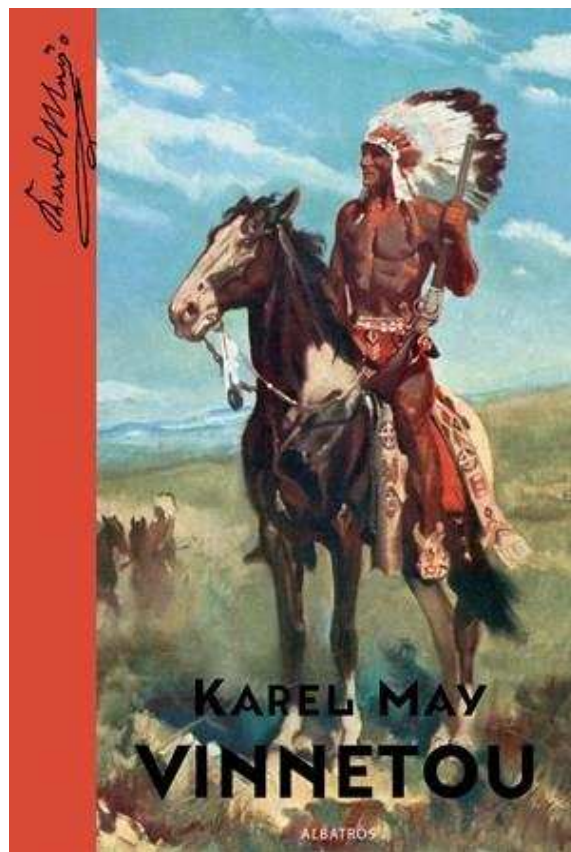
Čtenářský koutek

Marka Witase

Od Karla Maye se mi nejvíc líbila kniha Vinnetou. Je o Old Shatterhandovi a jeho indiánském příteli Vinnetouovi. Příběh se odehrává asi tak před 200 sty lety na Divokém Západě u hranic Spojených států s Mexikem, v zajímavém prostředí skal a jezer a na prérii. Oblíbil jsem si hlavně Old Shatterhanda, protože dělal hodně pro to, aby běloši žili s indiány v míru.

Takový příběh o přátelství bělocha a indiána, kteří bojují za spravedlnost, se klidně mohl odehrát i ve skutečnosti. Určitě není úplně vymyšlený. Četl jsem o Mayovi, že se inspiroval jedním indiánským náčelníkem, který usiloval o mír s bělochy.

Zajímavé je srovnání knihy a filmů, které byly podle ní natočené. Ve filmech je méně postav než v knize, některé se dokonce jinak jmenují. A hlavně vypadají jinak, ve filmu jsou některé z nich mladší, než jak si je můžete představit podle popisu v knize. A některé situace ve filmu také nenajdete.

Název knihy: **Vinnetou**

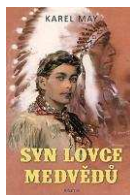
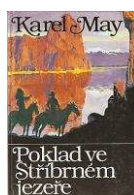
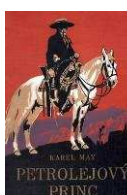
Autor: **Karel May**

Nakladatelství: Albatros

Rok vydání: 2014

Počet stran: 406

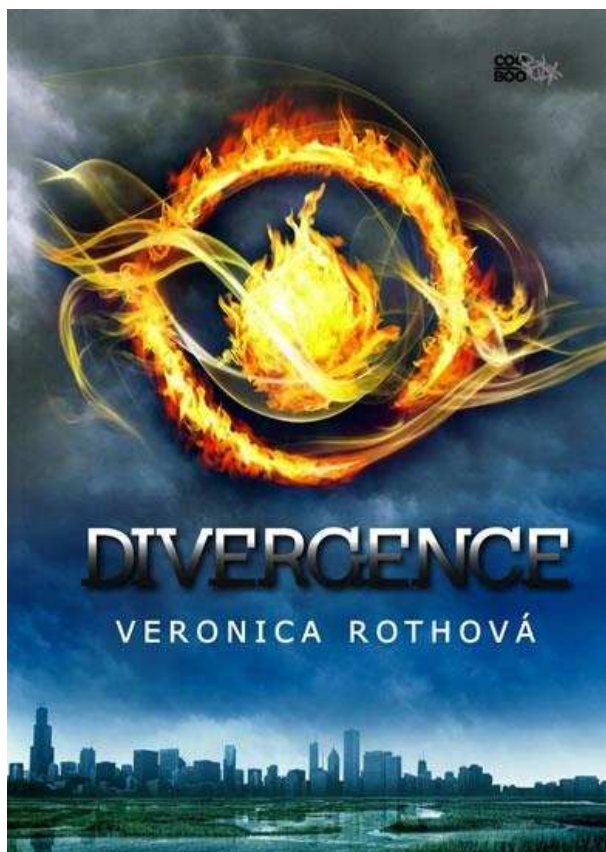
Od Karla Maye jsem už přečetl několik knih. Byl to Poklad na stříbrném jezeře, Petrolejový princ, Syn lovce medvědů a třídílná kniha Vinnetou. Rád čtu knihy tohoto spisovatele, protože jsou dobrodružné, a chtěl ukázat na utrpení indiánů, kteří museli bojovat proti bezpráví. V těchto příbězích se snaží trestat zlo.

Když čtu dobrou knihu, jako je právě Vinnetou od Karla Maye, nedívám se na to, jak tlustá je, jde mi o příběh, který vypravuje. Jak poznám, jestli mě příběh zaujme? Nejdříve mě musí zaujmout název a také obálka, pak se podívám dovnitř, zalistuji.

Prohlédnu si ilustrace, ty mi většinou řeknou, jestli bude příběh napínavý, vtipný nebo třeba tajemný. Tak se podívám na informaci, která bývá zezadu na obálce. A hlavně si přečtu úryvek. Dobré je, když je text psaný na takovém papíře, aby se stránky dobře otáčely.

Marek Witas, 5. třída

Série: Divergence, 1. díl
Nakladatelství: CoBoo
Rok vydání: 2012
Počet stran: 341
Žánr: dystopický román

Co to je, když se řekne ...

Divergence = odchýlení, odklonění, rozpor, rozdílnost
Tedy divergentní lidé, nebo spíš lidé s **divergentním myšlením** jsou tvořiví, hledají různé cesty k řešení úloh a problémů a také nacházejí více než jedno řešení a navíc - jejich řešení jsou originální.

Budoucnost – město Chicago – lidé jsou rozděleni do pěti frakcí, kde každý člověk má své místo. Tak má být zachován mír.

Každý se do nějaké frakce narodí, ale jakmile oslaví šestnácté narozeniny, může svou příslušnost k frakci změnit. Hlavní hrdinku Beatrice a jejího bratra Caleba právě taková volba čeká.

Beatrice se narodila se do frakce Odevzdanost, ale teď jde na zkoušku, kde ji čeká test, který určí, do které frakce se nejlépe hodí. Výsledky zkoušky jsou ale nejednoznačné, Beatrice by mohla být ve více frakcích. Zkouška jí měla pomoci rozhodnout, do které frakce má patřit, ale to se nepodařilo. Teď se musí rozhodnout sama. A musí si své rozhodnutí pořádně promyslet, protože nejde vzít zpět. Navíc musí svou divergentní osobnost utajovat.

Tris zjišťuje, že být divergentní je nebezpečné a tajit svou divergenci je čím dál těžší. Frakce totiž začínají mezi sebou bojovat o moc a mír upadá. Chtějí najít lidi s divergencí jako Tris a zničit je.

Přemýšlíte také o tom, co bude se světem, s vámi a vašimi blízkými v budoucnosti? Představu o tomto světě vám možná pomůže utvořit **dystopie**.

Divergence Veroniky Rothové je **dystopický román**.

Dystopický, dystopie = odehrávající se v budoucnosti ve světě, který se octl po nějaké katastrofě. Život v tomto světě je krutý a lidé v něm bojují o přežití.

Dystopickými romány jsou také ty, které znáte z čítanek, např. Válka s mloky Karla Čapka, nebo taky Hunger Games od Suzanne Collinsové.

Přečtěte si ukázky, protože se něco více dozvíte o frakcích i o Tris a jejím příteli.

Obrádek volby. Vítám vás v den, kdy vzdáváme čest demokratické filozofii našich předků, která nám říká, že každý člověk má v životě právo zvolit si vlastní cestu.“

Spíš jednu z pěti předurčených, napadne mě. Zmáčknu Calebovi ruku stejně silně, jako ji on tiskne mně.

„Naším dětem je nyní šestnáct let. Stojí na prahu dospělosti a samy se musí rozhodnout, jakými lidmi chtějí být.“ Marcusův hlas je slavnostní. Každému slovu přikládá stejnou váhu. „Již před řadou desetiletí si naši předkové uvědomili, že za znesvářený svět nelze vinit žádnou politickou ideologii, náboženské přesvědčení, rasu ani národní hrdost. Dospěli k názoru, že na vině je pouze lidská povaha – sklon lidstva páchat zlo, ať už v jakékoli podobě. Proto rozčlenili společnost do frakcí, jejichž účelem bylo vymýtit ty lidské vlastnosti, které byly považovány za příčinu celosvětového sváru.“

Přesunu zrak k mísám uprostřed sálu. V co věřím? Nevím. Nevím. Já nevím.

„Ti, kteří přičítali vinu agresí, utvořili frakci Mírumilovných.“

Dotyční si vymění úsměvy. Mají na sobě pohodlný oděv žlutých a červených barev. Pokaždé, když je vidím, připadají mi laskaví, milující, bezstarostní. Ale připojit se k nim jsem nikdy doopravdy nezvažovala.

„Ti, kteří za viníka označili nevědomost, se seskupili do frakce Sečtělých.“

Vyřadit Sečtělou z mého pole možnosti bylo to jediné snadné rozhodnutí.

„Ti, kteří za příčinu zla označili pokrytectví, se sloučili do frakce Upřímných.“

Nikdy jsem je neměla ráda.

„Ti, kteří poukazovali na sobeckost, se sjednotili ve frakci Odevzdaných.“

Nesnáším sobeckost. Opravdu.

„A z těch, kteří odsuzovali zbabělost, se stali Neohrožení.“

Ale pořád jsem málo nesobekká. Šestnáct let se snažím, a není to dost.

Pravou polovinu hrudníku mu pokrývají plameny Neohroženosti. Jinak má hrud čistou. Odvrátí pohled.

„Co je?“ zeptám se zachmuveně. Vypadá... nesvůj.

„Před lidma se obyčejně nesvlíkám,“ vysvětlí. „Vlastně před nikým.“

„Nechápu proč,“ řeknu mírně. „Chci říct, viděl ses vůbec někdy?“

Pomalou ho obejdu. Na zádech má víc inkoustu než kůže. Nechal si na ně vytetovat symboly všech frakcí – Neohroženost na vrchol páteře, Odevzdanost těsně pod ní a ještě níž další tři menší obrázky. Chvilí si je prohlížím: váhy Upřímnosti, oko Sečtělosti a strom Mírumilovnosti. Je logické, že se rozhodl pro symbol Neohroženosti, svého útočiště, a smysl dává také ikona Odevzdanosti, odkud pochází. Mám ji taky. Ale proč ty ostatní?

„Myslím, že děláme chybu,“ naznačí opatrně. „Všichni jsme se začali dívat na ctnosti jiných frakcí skrz prsty a vyzdvihujem jenom ty naše. Tohle dělat nechci. Chci být statečnější, nesobečejší, chytřejší, laskavější a čestnější.“ Odkašle si. „S tou laskavostí ale pořád bojuju.“

„Nikdo není dokonalejší,“ zašeptám. „Tak jednoduše to nefunguje. Jednu špatnou vlastnost odstraníš a objeví se jiná.“

Já sama jsem vyměnila zbabělost za krutost a místo změkčilosti se ozbrojila dravostí.

Zlehka se jeho symbolu Odevzdanosti dotknu.

„Musíme je varovat. Brzy.“

„Já vím,“ řekne. „A taky varuju.“

I když systém frakcí vypadá zajímavě, má plno nevýhod. Lidé si můžou vybrat jenom jeden směr, kterým se vydají, a ten nesmí změnit. Když se v šestnácti rozhodnou, že přestoupí do jiné frakce, než do které se narodili, musí se rozloučit s rodinou a přáteli Mezi frakcemi taky nevládne tak skvělý mír, jak by se na první pohled zdálo. Odevzdanost je utlačovaná Sečtělostí, která chce vládnout místo ní.

Čtení příběhu mě nutilo k přemýšlení a napadala mě spousta otázek:

Do které frakce bych chtěla patřit a do které vůbec ne, a proč? Do které frakce by asi mohli patřit moji současní přátelé? Líbí se mi systém frakcí? Dokázala bych opustit rodinu kvůli frakci?

Silvie Konečná, 8. A

Chcete zjistit, jestli máte divergentní myšlení? Zkuste řešit třeba tuto úlohu:

V obchodě mají dva druhy kapesníků, a to za 4 Kč a za 6 Kč. Kolik kterých kapesníků mohla maminka koupit, když měla v peněžence 50 Kč?

Má úloha jen jedno řešení, nebo jich je více?

Pro divergentní myšlení je základem kladení si otázek. Takže abyste úlohu vyřešili, je dobré se ptát. Trochu vám pomůžeme a uvedeme příklady otázek, které si položili žáci jednoho pana učitele:

Dostala maminka nějaké peníze nazpátek? Chtěla maminka koupit kapesníčky jen za 4 Kč? Chtěla maminka koupit kapesníčky jen za 6 Kč? Chtěla maminka koupit oba druhy kapesníků? Mohla si maminka koupit jen jeden kapesníček? Mohla maminka v obchodě zanechat dluh? ...

... A s řešeními se vám roztrhne pytel, jako právě těm dětem

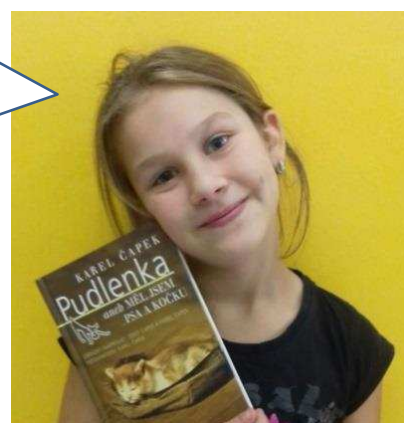
Maminka koupila jeden kapesníček za 4 Kč a vrátili jí 46 Kč. Maminka koupila jeden kapesníček za 4 Kč a jeden za 6 Kč a vrátili jí 40 Kč. Maminka koupila 10 kapesníků za 4 Kč a jeden za 6 Kč a vrátili jí 4 Kč. Atd. <https://www.pf.ujep.cz/kpr/studium/didaktika-matematiky/520-konvergentni-a-divergentni-mysleni/file>

Divte se, rádi čteme

Mám ráda knihy, protože jsou v nich pěkné obrázky. Ráda čtu, protože mě to baví. Nejraději čtu o vílách a o baletkách.

Čtení mě uklidňuje, pak se mi lépe spí. Když čtu, ponořím se do svých myšlenek a představuju si, co se tam děje.

Co rád čtu? Zábavné a hororové příběhy. Ale na druhou stranu někdy čtu a nepřemýšlím nad tím, co čtu, a pak se nervuju, když nevím, o čem to bylo.

Mám ráda knížky, protože se tam vždycky něco dozvím. Líbí se mi knihy s pěknými obrázky. Nejraději čtu o zvířátkách a pohádky.

Mám rád hororové knihy. Nejvíc se mi líbí příběh o Jacku Sparowovi.

Čtu ráda, protože mě v knížce vždycky něco zaujme a dozvím se něco nového, hlavně o zvířátkách. Ale když si chci hrát, pak už si nečtu.

Okénko do čtenářského klubu Divíšek

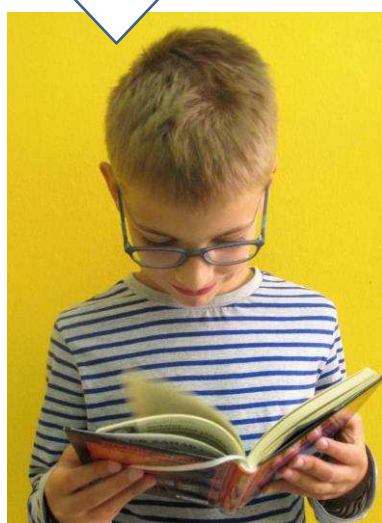
Proč ráda čtu? Protože mě to baví. Mám ráda zajímavé příběhy. Nejraději mám fantasy a dobrodružné knihy.

Líbí se mi knihy s pěknou obálkou. Ráda čtu dobrodružné a fantasy příběhy. Každý příběh mě něčím ponaučí.

Ale na čtení mám málo času, protože závodně tančím a trénuji na soutěže.

Mám rád knihy, protože když se nudím, čtu a je po nudě. Nejradši mám tlusté knihy a komiksy. Ale když mám v blízkosti tablet, je po čtení.

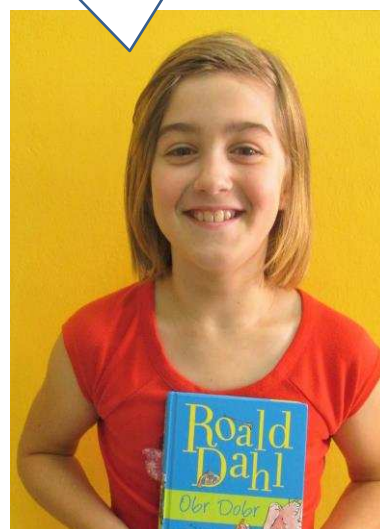
Mám rád knihy, protože jsou hezké. Knihy se mi líbí. Nejraději čtu o dějinách, třeba o hradech a zámčích, kde jsem v létě byl. Nebo taky čtu o Karlu IV.

Čtu, protože tak můžu využít volného času a o něčem se informuju. Ale když mám po ruce mobil, tak jde knížka stranou.

Rád čtu fantasy. Nejvíc Harryho Pottera, ten mě zajímá nejvíc.

Proč mám ráda knihy? Protože jsem zvědavá. Mám nejraději příběhy o koních.

Členové čtenářského klubu Divíšek

Nelin projektový koláč

Na konci loňského školního roku se žáci letošní 9. A zúčastnili eTwinningového projektu Food exchange.

Jejich úkolem bylo poslat partnerské škole v Eitorfu v Německu recept na koláč, který se u nás často peče. Samozřejmě v tom byl malý háček, recept měl být napsán v dnešní univerzální řeči, v angličtině. Ale co by dnešní deváťáci už loni nezvládli? Dokonce postup i „fotodokumentovali“, takže se nejen žákům partnerské školy určitě podařil, ale svedete jej upéct i vy.

Schválně, jestlipak se někomu z vás podaří Nelin koláč podle anglicky psaného receptu upéct? Dejte nám vědět, rádi ochutnáme.

CRUMBLE CAKE

Ingredients:

Dough:

3 cups of all purpose flour
1 margarine
1 baking powder
1 vanilla sugar
2 yolks
¾ cup of sugar

Apples:

5 apples

Cottage cheese filling:

3 cottage cheese
A little bit of milk
A little bit of sugar
2 eggwhites

Crumble:

¾ cup of smooth flour
½ cup of sugar
Softend butter

Step 1

Dough

Mix all ingredients together.
It should originate a dry mixture.
Grease the sheet metal and put dough into.

Step 2

Cottage cheese filling

Mix Cottage cheese, milk and sugar together.

Whisk egg whites and then get it slowly to mixed Cottage cheese with milk and sugar. Throw this mixture on the dough.

! Primarily don't triturate!

Step 3

Apples

Cut apples to small pieces.

Take some water out of them.

Put the apples on Cottage cheese.

Step 4

Crumble

Mix $\frac{3}{4}$ cup of smooth flour, $\frac{1}{2}$ cup of dissolved sugar or softened butter to create a crumb.

Crumb shouldn't be very flour or very United (one big part).

If we melt butter it musn't be hot.

Bake 40-45 minutes at 180°
in a preheated oven.

And the cake is done.

Zasmějte se

se Silvou

Dvě výhody nekvalitního horolezeckého vybavení:

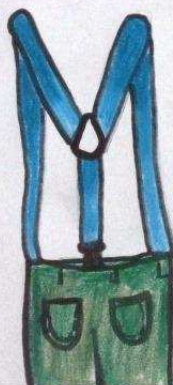
Je levné a vydrží do konce života

Co je to? Je to:

sladké

pružné

neprůstřelné

Pocukrované kšandy v tanku

Redakční tým:

Martin Kohut, 9. A, Michaela Fornalová, 8. A, Silvie Konečná, 8. A, Daniela Pospěchová, 8. A, Viktorie Kačorová, 6. A, Marek Witas, 4. tř.

Na čísle spolupracovali:

Mgr. Magda Luzarová, Mgr. Martina Chromiaková, Markéta Černá, 6. A

Fotodokumentaci k článkům o akcích poskytli: žáci a učitelé školy

Autorka loga časopisu: Natálie Kozlová, absolventka školy

Editor: Eva Fojtíková, školní knihovnice

Vydavatel: MZŠ a MŠ, Hnojník 120, p. o.

8. číslo vychází 23. října 2017

Ilustrace na titulní straně: Miriam Valachová, 4. tř.

Ilustrace na straně Obsah: děti z družiny Šikulové